

JOHDANTO

MARXILAIS-LENINILÄISESTÄ MAAILMANKATSOMUKSESTA

*„Marxin oppi on kaikkivoipa,
sillä se on oikea”.*

LENIN

Marxismin-leninismien perusteiden omaksuminen vaatii vakavaa ja perusteellista tutkimista, se merkitsee siis sekä työtä että aikaa. Mitä tämä oppi antaa ihmiselle?

Lyhyesti voidaan vastata näin: marxismien-leninismien perusteiden menestyksellinen tutkiminen johtaa eheän maailmankatsomuksen, nykyajan edistyneimmän maailmankatsomuksen muodostumiseen. Tämä maailmankatsomus liittyy Marxin ja Leninin suuren opin tärkeimmät osat yhtenäiseksi sopusuhtaiseksi katsomusten järjestelmäksi. Tässä kirjassa esitetään tämä oppi seuraavassa järjestyksessä:

marxilais-leniniläinen filosofia, sen mukana myös materialistinen historiankäsitys;

marxismien-leninismien taloudellinen oppi;

kansainvälisen kommunistisen liikkeen teoria ja taktiikka, sen mukana nykyajan demokraattisen liikkeen tärkeimpien joukkovirtausten marxilais-leniniläinen arvio;

oppi sosialismista ja kommunismista.

Ymmärrettävää on, että yhden kirjan puitteissa ei ole mahdollista esittää marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen koko rikkautta. Tässä kirjassa valaistaan vain marxismien-leninismien *perusteita*.

Maailmankatsomuksia on erilaisia: sekä edistyneitä että taantumuksellisia. Taantumuksellisten joukossa on sellaisia maailmankatsomuksia, jotka rakentuvat vanhoille uskomuksille ja yrittävät herättää uskonnollismissä ihmisessä käsitystä,

että on välttämätöntä pysyä sokeassa riippuvuudessa kuvitelusta yliluonnollisesta olennosta sekä tämän maallisista käskynhaltijoista ja voidelluista. On sellaisiakin maailmankatsomuksia, joiden kannattajat, puhumatta suoraan jumalasta ja jopa vanhojen uskollisuutta tieteelle, pyrkivät taidokkaiden, mutta väärin perustelujen avulla hävittämään nykyajan ihmisen vakaumuksen aineellisen maailman reaalisesta olemassaolosta.

Juuri näin menettelevät nykyajan idealismin uusimpien muotivirtausten edustajat. Monet heistä eivät itse usko yliluonnollisten voimien olemassaoloon, mutta ollen porvarillisen yhteiskunnan perinteellisten sovinnaisuuksien ja ennakkoluulojen vaikutuksen alaisia eivät halua sulkea kaikkia ovia uskolta yliluonnollisiin voimiin. Tästä syystä he kylvävät epäilyä luonnon aineellisuuden suhteen, ollen tekevinään johtopäätöksiä tieteen uusimmista saavutuksista. Teologit ja kirkonmiehet vuorostaan osoittavat heille suosiotaan laskelmoiden, että ihminen, joka uskoo luonnon aineettomuuteen, voi uskoa mihin tahansa.

Ei siis kaikki ole tiedettä mikä jäljittelee tiedettä — ei kaikki ole kultaa mikä kiiltää. Juuri meidän aikanamme monet filosofisen idealismin muunnokset koreilevat mielellään täsmällisten tieteiden riikinkukonsulilla yrittäen peittää niillä oman oppinsa epätieteellistä olemusta. Todellisuudessa ne *pelkäävät* tieteen tärkeimpiä tosiasioita, sivuuttavat ne vaitiololla tai vääristelevät niitä.

Marxismilla-leninismillä on arvokkaita ominaisuuksia, jotka erottavat sen kaikista muista maailmankatsomuksellisista järjestelmistä.

Se ei tunnusta minkäänlaisten yliluonnollisten voimien eikä luojien olemassaoloa. Se seisoo vankasti reaalisen todellisuuden, maallisen maailman perustalla. Marxismi-leninismi vapauttaa ihmiskunnan lopullisesti taikauskosta ja ikivanhasta henkisestä orjuudesta. Se kehottaa ihmistä itsenäiseen, vapaaseen ja johdonmukaiseen ajatteluun.

Marxismi-leninismi ottaa maailman sellaisena kuin se on, sepittelemättä sen lisäksi helvettiä tai taivasta. Se lähtee siitä, että koko luonto, ihminen sen mukana, koostuu materiasta erilaisine ominaisuuksineen.

Luonto samoin kuin sen kaikki eri ilmiöt ovat alituisessa kehitystilassa. Tämän kehityksen lait eivät ole jumalan säättä-

miä eivätkä riipu ihmisten tahdosta, ne ovat ominaisia luonnolle itselleen ja ovat täysin tiedostettavissa. Maailmassa ei ole periaatteellisesti tiedostamattomia olioita, on vain olioita, joita ei ole vielä tiedostettu, mutta jotka tiedostetaan tieteen ja käytännön avulla.

Marxilais-leniniläinen maailmankatsomus kasvaa esiin tieteestä ja *luottaa* siihen, mikäli tiede ei eristy reaalisesta todellisuudesta ja käytännöstä. Tieteen kehittyessä se itsekin kehittyy ja rikastuu.

Marxismi-leninismi opettaa, että paitsi luonnon myös *ihmisyhteiskunnan kehitys* tapahtuu ihmisten tahdosta riippumattomien objektiivisten lakien pohjalla.

Selvittämällä yhteiskunnan kehityksen perustavat lainmukaisuudet marxilaisuus kohotti opin ihmiskunnan historiasta todelliseksi tieteeksi, joka pystyy selittämään niin jokaisen yhteiskuntajärjestelmän luonteen kuin myös yhteiskunnan kehittymisen yhteiskuntajärjestelmästä toiseen.

Se oli tieteellisen ajattelun valtavan suuri voitto.

Yhteiskuntatieteiden (sosiologian, kansantaloustieteen, historiankirjoituksen) porvarilliset edustajat eivät ole pystyneet kumoamaan materialistista historiankäsitystä eivätkä ole pystyneet asettamaan sitä vastaan toista teoriaa, jonka hyväksyisi edes porvarillisten tiedemiesten enemmistö. Mutta siitä huolimatta monet porvarilliset tiedemiehet kammoksuivat mielettömän sitkeästi historiallista materialismia. Mistä syystä? Juuri siitä syystä, että tämä oppi kumoo uskon kapitalistisen järjestelmän „ikuisuuteen”. Sillä jos myönnetään lainmukaiseksi yhteiskunnan siirtyminen järjestelmästä toiseen, niin ei voida kieltää, että kapitalistinenkin järjestelmä on tuomittu luovuttamaan paikkansa toiselle, edistysellisemmälle yhteiskuntajärjestelmälle. Mutta tämän seikan myöntäminen ei ole vaikeata ja katkeraa ainoastaan kapitalisteille itselleen, vaan myös niille tiedemiehille, jotka ovat heistä aineellisesti ja henkisesti riippuvia.

Eihän luokkayhteiskuntien historiassa mikään hallitseva luokka ole milloinkaan uskonut oman järjestelmänsä olevan tuomittu tuhoutumaan ja katoamaan. Orjanomistajat uskoivat orjanomistusjärjestelmän ikuisuuteen pitäen sitä jumalan säätämänä. Orjanomistajien tilalle tulleet feodaaliherratkin pitivät omaa, feodaalista järjestelmänsä jumalan tahdosta ainiaaksi säädettyinä. Mutta heidän oli luovutettava paikkansa

porvaristolle. Nyt on tullut tämän vuoro lohdutella itseään harhakuvitelmalla oman, kapitalistisen järjestelmänsä „ikuisuudesta” ja „järkkymättömydestä”. Ja monet paljon lukeneet sosiologit ja historioitsijat, jotka eivät halua rikkoa välejänsä kapitalismin kanssa, yrittävät kaikin tavoin järkyttää tosiasioita, jotka osoittavat, että yhteiskuntajärjestelmät kehittyvät ja vaihtuvat niille ominaisten, hallitsevien luokkien ja niiden ideologioiden tahdosta riippumattomien lakien mukaan.

Porvarilliset ideologit eivät siis käy marxilaista historiankäsitystä vastaan sotaa siitä syystä, että se olisi väärä, vaan nimenomaan siitä syystä, että se on oikea.

Todellinen tiede, joka on tutkinut luonnon tai yhteiskunnan voimien vaikutuksen ja kehityksen lainmukaisuuksia, näkee aina ennakoita uutta. Marxilainen tiede yhteiskunnallisen kehityksen laeista ei tee mahdolliseksi ainoastaan suunnistautua yhteiskunnallisten ristiriitojen mutkikkaassa tilanteessa, vaan myös nähdä ennakoita, kuinka tapahtumat tulevat kehittymään, nähdä ennakoita historiallisen edistyksen suunta ja edessäolevat yhteiskunnallisen kehityksen vaiheet.

Näin ollen marxismi-leninismi antaa käsiimme välineen, jonka avulla voidaan katsella tulevaisuuteen ja nähdä ennakoita edessä olevien historian käännteiden ääriiviivat. Se on eräänlainen „aikateleskooppi”, joka on avannut pääoman ikeestä, viimeisestä riistojärjestelmästä vapautuneen ihmiskunnan suurenmoisista tulevaisuuden näköalat. Mutta kun edistynein tiede on kehottanut porvarillisia oppineita (jotka väittävät, että „mitään ei voida nähdä ennakoita”) katsomaan marxilaiseen „aikateleskooppiin”, niin he ovat sulkenet silmänsä: heitä pelottaa katsoa tulevaisuuteen...

Marxilaiset eivät pelkää koskaan katsoa tulevaisuuteen. Edustaessaan luokkaa, jolle kuuluu tulevaisuus, heitä eivät kiinnosta tyhjät harhakuvitelmat, jotka särkyvät kuin saippuakuplat törmätessään tosiasioihin, tieteeseen.

Leninin johtamat Venäjän marxilaiset näkivät ennakoita sosialistisen vallankumouksen Venäjällä historiallisesti ratkaisuksi kypsyneenä tehtävänä, he kutsuivat maan työväenluokkaa ratkaisevaan taisteluun, järjestivät rynnäkönnön riistojärjestelmän linnoituksia vastaan ja saavuttivat täydellisen voiton.

Neuvostoliiton marxilais-leniniläiset näkivät ennakoita sosialismin rakentamisen mahdollisuuden valtavan suuressa maas-

saan, kutsuivat työtätekeviä suureen urotyöhön ja veivät sosialismin asian voittoon.

Neuvostoliiton ja muiden maiden marxilais-leniniläiset pitivät ennakolta todennäköisenä, että fasistinen Saksa sytyttää toisen maailmansodan, varoittivat siitä kaikkien maiden kansoja ja ennustivat Saksan tappion. Toisessa maailmansodassa murskattiin saksalaisen hyökkääjän ja sen liittolaisten voimat pääasiassa neuvostokansan ja sen maineikkaan armeijan sankarillisin ponnistuksin.

Kansandemokratian maiden marxilais-leniniläiset näkivät ennakolta pääoman herruuden kukistamisen mahdollisuuden ja historiallisen välttämättömyyden omissa maissaan, työväenluokan johtaman työtätekevän kansan vallan pystyttämisen ja välttämättömien sosialististen uudistusten toteuttamisen. He ottivat huomioon nämä yhteiskunnallisen kehityksen kypsyttämät tarpeet ja johtivat kansansa rakentamaan sosialismia ja ovatkin jo päässeet tässä rakennustyössä merkittäviin saavutuksiin.

Kiinan marxilais-leniniläiset näkivät ennakolta historiallisesti kypsyneen mahdollisuuden ja välttämättömyyden suuren Kiinan kansan vapauttamiseen vierasmaalaisten siirtomaavaltioiden ja näiden kiinalaisten kanssarikollisten vallasta ja todelliseen kansanvallan pystyttämiseen Kiinassa. Työväenluokan ja Kommunistisen puolueen johdolla kansan Kiina nousi täyteen jättimäiseen mittaan, tuotti tappion ulkoisille ja sisäisille vihollisilleen ja selviytyi porvarillis-demokraattisen vallankumouksen vaikeista tehtävistä. Kansan Kiina ryhtyi erittäin suurella tarmolla täyttämään rohkeasti asetettuja sosialistisen rakennustyön tehtäviä. Vanha Kiina muuttuu uudeksi hämmästyttävän nopeaa vauhtia.

Näin ollen vuosisatamme ensimmäisen puoliskon historian tärkeimmät tienviitat ovat kumoamattomana todisteena siitä, että marxilaisen teorian omaksuneet kommunistit ovat yleensä osuneet oikeaan historiallisissa ennusteissaan. Marxilais-leniniläisen historiankäsityksen totuudellisuus on saanut käytännössä täyden vahvistuksensa.

Marxilais-leniniläinen teoria ei ole dogmi, vaan *toimintaohje*. On vain opittava soveltamaan sitä oikein.

Se valaisee tietä eteenpäin. Ilman sitä, ilman marxilais-leniniläistä teoriaa edistyksellisetkin henkilöt joutuvat pakosta

haparoimaan ymmärtämättä kunnolla ja syvällisesti, mitä heidän ympärillään tapahtuu.

Marxilais-leniniläinen teoria antaa tieteellisen perustan vallankumoukselliselle *politiikalle*. Se, joka politiikassa lähtee subjektivisista toivomuksista, pysyy tyhjänpäiväisen haaveilijan asemassa tai on vaarassa tulla heiteteksi historian takapihoille, sillä historia ei kulje ihmisten toiveiden mukaan, elleivät nämä toiveet käy yhteen historian lakien kanssa. Tämän vuoksi Lenin korosti täysin tieteellisellä selväkatseisuudella suoritettavan objektiivisen asiointilan ja objektiivisen kehityskulun erittelyn välttämättömyyttä, jotta sellaisen erittelyn perusteella voitaisiin määritellä puolueen poliittinen linja ja sitten panna tämä linja täytäntöön kaikella vallankumouksellisella päättävyydellä. Ja Marx on sanonut:

„Oliot on otettava sellaisina kuin ne ovat, ts. puolustettava vallankumouksen asiaa sellaisessa muodossa, joka vastaa muutuneita olosuhteita”¹.

Kaikkien maiden vallankumouksellisesta kokemuksesta ja vallankumouksellisesta ajattelusta esiin kasvanut marxilainen teoria vastaa työväenluokan historiallista tehtävää, luokan, jonka kutsumuksena on esiintyä kaikkien sorrettujen ja riistettyjen suuren vapautusliikkeen kärkijoukkona ja johtajana. Marxilainen maailmankatsomus on saanut proletariaatista aineellisen aseensa samoin kuin proletariaatti on saanut marxilaisesta maailmankatsomuksesta henkisen aseensa.

Tästä syystä marxismi-leninismi on mitä arvokkain elinvoiman lähde kaikille työtätekeville, jokaiselle edistykselliselle ihmiselle, joka tahtoo oppia ymmärtämään oikein ympärillä olevaa maailmaa, ei elämään sattuman varassa, vaan antamaan tietoisesti panoksensa maailmassa kehittyviin tapahtumiin. Ja sellaisia ihmisiä on jo miljoonia ja heitä tulee olemaan yhä enemmän. Yhä laajemmat joukot tavallisia ihmisiä, jotka eivät tahdo viettää elämäänsä turhaan, vaan pyrkivät tulemaan historiallisen edistyksen tietoisiksi ja aktiivisiksi osanottajiksi, lähtevät liikkeelle. Sellaisille ihmisille marxismi-leninismi on arvaamattoman suureksi avuksi. Tämä koskee varsinkin nuorisoa, jonka matkaa elämänkokemuksen antamaan poliittiseen kypsyyteen marxilais-leniniläinen maailmankatsomus voimakkaasti lyhentää, auttaa sitä suuntaamaan hehkuvan tarmonsia oikealle tielle,— ihmiskunnan hyväksi.

Marxilais-leniniläinen maailmankatsomus voi palvella oikeana suunnannäyttäjänä myös *tieteellisessä luomistyössä*, eikä vain yhteiskuntatieteiden, vaan myös luonnontieteiden alalla. Eikö oikea käsitys maailmasta, sen yleisten lainmukaisuuksien, yhteyksien ja prosessien ymmärtäminen auta luonnontieteilijäin luovissa etsiskelyissä? Sellaisen käsityksen, sellaisen ymmärtämisen antaa marxilais-leniniläinen teoria.

Ei ole sattuma, että nykyisin monet etevät tiedemiehet, tieteellisessä työssä karttuneen kokemuksen opettamina joko siirtyvät kokonaan marxilaisuuden kannalle tai omaksuvat hiljaisuudessa näitä tai noita marxilaisen teorian aineksia voidakseen tunkeutua syvemmälle luonnon salaisuuksiin ja palvellakseen paremmin ihmiskunnan etuja.

Edelleen. Marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen omaksuminen avaa suurenmoisia näköaloja *taiteen ja kirjallisuuden* työntekijöille. Se suuntaa heidän luovaa työtään syvästi aatteelliseen ja rikkaaseen todellisuuden kuvastamiseen taiteellisissa hahmoissa. Ilman selkeän edistyksellisen maailmankatsomuksen elävöittävää vaikutusta nykyajan kirjailijan ja taiteilijan työ potee parhaassa tapauksessa vähäverisyyttä. Meidän aikamme marxismi-leninismi antaa taiteilijalle kaikkein täydellimmän maailmankatsomuksen selvyuden.

Samaan aikaan kun porvarillisessa kirjallisuudessa leviää yhä enemmän toivottomuuden mieliala, lohduton pessimismi, leimaa edistyksellisten kirjailijain ja runoilijain tuotantoa elähdyttävä optimismi. Tämä tuotanto uskoo tulevaisuuteen, rakastaa tulevaisuutta ja kutsuu onnelliseen tulevaisuuteen.

Samaan aikaan kun Lännen porvarillinen ideologia ilmentää epätoivoista uskon puuttumista ihmiseen, uskon puuttumista sivistyksen kohtaloihin, marxilais-leniniläinen maailmankatsomus herättää ihmisissä pyrkimystä jaloon taisteluun korkeiden yhteiskunnallisten ihanteiden puolesta.

Jokainen, joka omaksuu perusteellisesti tämän maailmankatsomuksen, tulee syvästi vakuuttuneeksi ei vain työväen asian oikeutuksesta, vaan myös sosialismin tulevan voiton historiallisesta välttämättömyydestä koko maailmassa. Marxisin-leninisin maailmankatsomuksella aseistautuneena tulee ihminen — heikkokin — voimakkaaksi, poliittisesti vankaksi, periaatteelliseksi. Hän saa sellaisen horjumattoman aatteellisen

vakaumuksen, joka antaa hänelle voimaa kestää millaiset koetelemukset tahansa.

Miljoonat ihmiset maapallolla ovat jo ammentaneet marximin-leninismien runsaasta lähteestä liikkeensä suuret ihanteet ja ehtymättömän tarmon, joka on välttämätön näiden ihanteiden toteuttamiseksi elämässä.

Elämä ilman edistyksellistä maailmankatsomusta — onko se nykyajan kehittyneen ihmisen arvolle sopivaa? Vielä pahempaa on ravita itseään ala-arvoisilla maailmankatsomuksen korvikkeilla, jotka kelpaavat vain henkisesti vaivaisille.

Tuhat kertaa parempi on ponnistella todenteolla omaksuakseen marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen perusteet, hankkiakseen henkistä rikkautta ja saavuttaakseen ylivoiman taistelussa ihmiskunnan imperialististen vihollisten pimeitä voimia vastaan.